

Sygn. akt VII U 806/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2017r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2017r. w Warszawie

sprawy Z. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o doliczenie stażu

na skutek odwołania Z. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

z dnia 15 marca 2016r., znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zalicza Z. D. do stażu pracy okres praktycznej nauki zawodu w Gminnej Spółdzielni (...) w R. w okresie od 1 września 1964 roku do 30 czerwca 1966 roku.

UZASADNIENIE

W dniu 18 kwietnia 2016r. **Z. D.** złożyła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odwołanie od decyzji z dnia 15 marca 2016r., znak: (...), w której organ odmówił zaliczenia do stażu pracy okresu praktycznej nauki zawodu w Gminnej Spółdzielni (...) w R..

W uzasadnieniu odwołania Z. D. wskazała, że nie zgadza się ze skarżoną decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż przedstawiła wystarczające dowody, aby wykazać, że odbywała praktyczną naukę zawodu, która powinna zostać zaliczona do stażu pracy. W szczególności z opinii zawodowej ówczesnego prezesa zarządu Gminnej Spółdzielni z dnia 16 maja 1969r. wynika, że po zakończeniu praktyki została zatrudniona na pełny etat jako wykwalifikowany pracownik tej branży. Ubezpieczona zaznaczyła, że gdyby nie ukończyła praktycznej nauki zawodu, to nie otrzymałaby świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej, a tym bardziej nie podjęłaby pracy w spółdzielni. Wskazała również, że za odbywanie praktycznej nauki zawodu otrzymywała miesięczne wynagrodzenie, z którego powinny być odprowadzane składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ponadto, za zaliczeniem spornego okresu przemawiają również zeznania świadków, w tym byłej pracownicy oddziału kadr spółdzielni oraz jej koleżanki, która również odbywała praktyki w tym samym czasie (odwołanie z dnia 14 kwietnia 2016r., k. 2-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 maja 2016r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.** wniósł o oddalenie odwołania Z. D. na podstawie

art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie organ rentowy wskazał, że katalog okresów składkowych i nieskładkowych nie przewiduje możliwości uwzględnienia okresu nauki

w szkole zawodowej, technikum czy liceum, nawet jeśli program nauki przewidywał również naukę zawodu. W ocenie organu rentowego taka możliwość istnieje jedynie

w przypadku, gdy młodociany odbywał praktyczną naukę zawodu w zakładzie pracy

na podstawie umowy zawartej między nim a tym zakładem, gdyż w takim przypadku młodociany podlegał ubezpieczeniu społecznemu i w związku z tym była za niego odprowadzana składka. Decydujące znaczenie dla uwzględnienia powyższego okresu ma zatem dowód w postaci stosownej umowy, a w przypadku likwidacji zakładu pracy, niektóre okresy zatrudnienia można udowodnić zeznaniami świadków. Ubezpieczona do wniosku z dnia 19 lutego 2016r. o doliczenie do stażu pracy spornego okresu zatrudnienia w spółdzielni dołączyła dowody, z których wynika, że Gminna Spółdzielnia (...) zawierała bezpośrednio z uczniem umowy o praktykę zawodu, a w aktach osobowych ubezpieczonej takiej umowy nie znaleziono. Z tych też względów zaskarżoną decyzją odmówiono ubezpieczonej prawa do zaliczenia do stażu pracy okresu praktycznej nauki zawodu w Gminnej Spółdzielni (...) w R. (odpowiedź na odwołanie z 23 maja 2016r., k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. D. (nazwisko panięskie J.), urodzona w dniu (...),

w okresie od 1 września 1963r. do 24 czerwca 1966r. uczęszczała do (...) Szkoły Handlowej (...) w W. do klasy o specjalności sprzedawca sklepowy (świadcstwo ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej – nieoznaczona karta a.r. tom II).

Począwszy od drugiej klasy uczennice tej szkoły – klasy o specjalności sprzedawca sklepowy – były zobowiązane do odbycia praktyki zawodowej. Praktyki te odbywały się w różnych sklepach i były organizowane indywidualnie przez każdą z uczennic na podstawie umów o praktyczną naukę zawodu, gdyż szkoła nie podpisywała z zakładami pracy umów o praktyki zawodowe dla swoich uczniów. Za pracę wykonywaną na podstawie podpisanych umów uczennice otrzymywały wynagrodzenie. Odbycie praktyk zawodowych było warunkiem dopuszczenia uczennicy do egzaminu końcowego i w konsekwencji do ukończenia szkoły zawodowej (zeznania świadków: J. P., k. 64 a.s., K. W., k. 63-64 a.s., K. Ć., k. 53 a.s., dowód z przesłuchania ubezpieczonej, k. 64-65 a.s.). Z. D. w okresie od 1 września 1964r. do 30 czerwca 1966r. również odbywała dwuletnią praktykę sklepową w Gminnej Spółdzielni (...) w R.. Wskazana Spółdzielnia zawierała z uczennicami umowy indywidualne o praktyczną naukę zawodu i ubezpieczona odbywała praktyki na podstawie takiej umowy. Podczas praktyk pracowała w różnych sklepach, które wskazywał prezes Spółdzielni i uczyła się obsługi klienta oraz wykonywała inne powierzone jej przez kierujących sklepami prace związane z przenoszeniem sprzedawanego towaru czy porządkowaniem. Praca odbywała się przez 3-4 dni w tygodniu i trwała do 10 godzin dziennie. Za wykonywaną pracę ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 150 zł w drugiej klasie i około 450 zł w klasie trzeciej. W tym czasie miała uprawnienia do korzystania z opieki zdrowotnej w związku z praktykami w Spółdzielni (opinia zawodowa z 16 maja 1969r., oświadczenie Prezes GS z 11 lutego 2016r., oświadczenie U. K. z 10 września 2015r., świadectwo pracy K. Ć. (S.) z 2 października 1996r. – nieoznaczone karty a.r. tom III, zeznania świadków: J. P., k. 64 a.s., K. W., k. 63-64 a.s., K. Ć., k. 53 a.s., dowód z przesłuchania ubezpieczonej, k. 64-65 a.s.).

Po ukończeniu szkoły zawodowej, w dniu 1 lipca 1966r. Z. D. podjęła zatrudnienie w GS (...), gdzie do 21 lipca 1969r. pracowała

na stanowisku pracownik umysłowy (świadcstwo pracy, k. 9 a.r. tom I, zaświadczenie Prezesa GS z 23 września 2015r. – nieoznaczona karta a.r. tom II).

Decyzją z dnia 20 czerwca 2008r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)

w W. przyznał Z. D. emeryturę od miesiąca, w którym zgłosiła wniosek, tj. od dnia 1 maja 2008r. Na wniosek ubezpieczonej organ rentowy kilkakrotnie wydawał decyzje w przedmiocie zmiany stażu pracy oraz przeliczenia emerytury. Ostatecznie decyzją z dnia 29 stycznia 2016r. ustalił, że wysokość przyznanego świadczenia wynosi 3.095,40 zł brutto, przy uwzględnieniu okresów składkowych w wymiarze 44 lat, 4 miesięcy i 16 dni oraz okresów nieskładkowych w wymiarze 4 lat, 5 miesięcy i 4 dni (decyzja ZUS w sprawie przyznania emerytury, k. 35 a.r. tom

I, decyzje ZUS w sprawie zmiany stażu pracy – tom I-I II a.r., decyzja ZUS w sprawie przeliczenia emerytury z 29 stycznia 2016r. – nieoznaczona karta a.r. tom III).

W dniu 19 lutego 2016r. Z. D. złożyła wniosek o zaliczenie okresu praktyki zawodowej w Gminnej Spółdzielni (...) w R. od 1 września 1966r. do 30 czerwca 1966r. (wniosek z 19 lutego 2016r. – nieoznaczona karta a.r. tom III).

Po rozpoznaniu wskazanego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. wydał w dniu 15 marca 2016r. decyzję znak: (...), w której odmówił zaliczenia wnioskowanego przez ubezpieczoną okresu. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na treść pisma Prezesa GS z dnia 11 lutego 2016r. informującego, że w latach 1964-1966 Gminna Spółdzielnia (...) w R. zawierała umowy o praktykę zawodu bezpośrednio z uczniami i wskazał, że ubezpieczona nie przedłożyła do akt rentowych takiej umowy, co uniemożliwiło zaliczenie praktycznej nauki zawodu (decyzja ZUS z 15 marca 2016r. – nieoznaczona karta a.r. tom III). Z. D. odwołała się od wskazanej decyzji (odwołanie z dnia 14 kwietnia 2016r., k. 2-4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dołączonych do akt sprawy i akt rentowych dowodów z dokumentów, jak również w oparciu o zeznania świadków J. P., K. W. i K. Ć. oraz ubezpieczonej Z. D..

Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny obraz okoliczności faktycznych. Dodatkowo nie były one kwestionowane przez strony sporu w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności stanowiły element poczynionych ustaleń faktycznych.

Sąd jako wiarygodne ocenił również zeznania świadków i ubezpieczonej. Zarówno świadkowie, jak i Z. D. byli uczniami tej samej (...) Szkoły Handlowej

w W., a nawet tej samej klasy i wszyscy odbywali praktyczną naukę zawodu w drugiej i trzeciej klasie. Ponadto świadek K. Ć. pobierała naukę zawodu w tej samej Gminnej Spółdzielni, w której praktyki odbywała ubezpieczona i według tych samych zasad. Wobec tego zeznania świadków i ubezpieczonej – choć z oczywistych względów cechujące się różnym stopniem szczegółowości – zostały ocenione jako spójne. Co istotne, wzajemnie się uzupełniały odnośnie okoliczności odbywania zajęć praktycznych oraz specyfiki praktyk zawodowych podejmowanych przez uczennice klasy o specjalności sprzedawca sklepowy. Dodatkowo znalazły potwierdzenie w dołączonych do akt dokumentach, z których jednoznacznie wynika kilka okoliczności takich jak: faktyczne odbywanie przez ubezpieczoną praktycznej nauki zawodu, odpłatność praktyk, okres, w jakim się odbywały oraz zawieranie przez GS (...) w R. w latach 1964 – 1966 indywidualnych umów z uczniami odbywającymi takie praktyki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie Z. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 15 marca 2016r., znak: (...), było zasadne i skutkowało jej zmianą.

Spór w rozpatrywanej sprawie koncentrował się wokół możliwości doliczenia do ogólnego stażu pracy Z. D. okresu odbywania praktyk zawodowych w Gminnej Spółdzielni (...) w R. w okresie od 1 września 1964 roku do 30 czerwca 1966 roku.

Z ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczona pobiera emeryturę od lipca 2008r. i wielokrotnie zwracała się do organu rentowego w celu zaliczenia do ogólnego stażu pracy dodatkowych okresów składkowych i nieskładkowych. Kilukrotnie jej wnioski dotyczy również okresu praktycznej nauki zawodu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając wnioski ubezpieczonej, w tym wniosek poprzedzający wydanie skarżonej decyzji, nie uwzględnił jednak wskazanego okresu wskazując, że uwzględnienie go bezwzględnie wymaga wykazania przez ubezpieczoną, że praktyki te odbywały się na podstawie zawartej pomiędzy ubezpieczoną a zakładem pracy indywidualnej umowy o praktyczne

nauczanie zawodu. W ocenie organu rentowego, przedłożone przez ubezpieczoną dokumenty nie mogły prowadzić do uznania, że powyższa okoliczność w przypadku ubezpieczonej zachodziła.

Wobec odmiennych stanowisk stron odnośnie w/w kwestii, prowadzone postępowanie zmierzało do ustalenia, czy Z. D. była zatrudniona w celu nauki zawodu jako pracownik młodociany czy też odbywała praktykę zawodową w ramach przedmiotu praktycznego ujętego w programie nauki szkolnej. Powyższą kwestię należy rozpatrywać przy uwzględnieniu treści art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887), zgodnie z którym za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991r. okresy zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975r.

W spornym okresie, kiedy Z. D. odbywała praktyczną naukę zawodu i uczęszczała do zasadniczej szkoły zawodowej, obowiązywała ustawa z dnia 2 lipca 1958r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. z 1958 roku, Nr 45, poz. 226 ze zm.). W art. 3 ust. 1 tej ustawy przyjęto, że młodociani mogli być zatrudniani przez zakłady pracy tylko w celu:

- 1) nauki zawodu,
- 2) przyuczenia do określonej pracy,
- 3) odbycia wstępnego stażu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 9 ust. 1 w/w ustawy zakład pracy, przyjmując młodocianego na naukę zawodu, w celu przyuczenia do określonej pracy oraz odbycia wstępnego stażu pracy, był obowiązany zawrzeć z nim na piśmie umowę określającą zawód albo rodzaj pracy, w jakim młodociany będzie szkolony, czas trwania nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy lub wstępnego stażu pracy oraz zasadnicze obowiązki i uprawnienia młodocianego.

Z analizy wskazanych przepisów wynika, że okresem składkowym w rozumieniu przepisu art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy emerytalnej jest okres zatrudnienia wykonywanego na podstawie indywidualnej umowy między zakładem pracy a szkolącym się młodocianym. Wynika to z tego, że jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 kwietnia 2009 roku (II UK 334/08), młodociany odbywający naukę zawodu w ramach umowy zawartej z zakładem pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1958 roku o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226), posiadał status pracownika w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym oraz ubezpieczeniu społecznym. Od takiej formy zatrudnienia, jak wskazana, należy jednak odróżnić praktyczną naukę zawodu, która mogła być prowadzona również w innej formie, a mianowicie na podstawie umowy zawieranej między szkołą a zakładem pracy. Przy czym w takim wypadku uczniowie wykonujący prace w ramach praktyki nie byli pracownikami tych zakładów pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 1996r., II URN 2/96) Z tego względu, dla wykazania, że dany okres może być uwzględniony jako składkowy, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 cyt. ustawy emerytalnej, konieczne jest ustalenie, czy nauka zawodu była pobierana przez młodocianego przy jego równoczesnym zatrudnieniu, czy też jako przedmiot praktyczny w programie nauki szkolnej – innymi słowy, czy nauczający zawodu był pracodawcą, czy też nauczycielem młodocianego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 18 marca 2009r. III AUa 1213/08).

W najnowszym orzecznictwie, wbrew dotychczas dominującym poglądom, wskazuje się, że zakwalifikowanie pracy młodocianego jako okresu składkowego w myśl art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy emerytalnej nie wymaga bezwzględnego dostarczenia dokumentacji potwierdzającej fakt zatrudnienia przez zakład pracy w celu przyuczenia do zawodu na podstawie indywidualnej umowy o pracę. Takie stanowisko zostało wyrażone m.in. w wyrokach Sądów Apelacyjnych: w Katowicach z dnia 28 marca 2013r. (III AUa 1362/12), w Gdańsku z dnia 23 stycznia 2015r. (III AUa 1176/14), czy w Poznaniu z dnia 15 grudnia 2015r. (III AUa 1919/14). Również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 czerwca 2016r. (I UK 256/15) podkreślił, że czym innym jest forma czynności prawnej, zmaterializowana w dokumencie potwierdzającym zawarcie umowy o pracę, a czym innym skuteczność zobowiązania w świetle prawa ubezpieczeń społecznych. O ile bowiem pierwsza kwestia ma wyłącznie wymiar dowodowy, o tyle druga stanowi punkt wyjścia

do określenia sytuacji prawnej ubezpieczonego, co oznacza, że nieprzedstawienie przez ubezpieczonego dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy w celu nauki zawodu samoistnie nie przesądza o jej nieistnieniu, lecz może co najwyżej stanowić argument przemawiający za uznaniem, że strony nie realizowały określonej więzi prawnej. Oznacza to, że w przypadku rozstrzygnięcia o możliwości zaliczenia okresu nauki zawodu jako okresu składkowego w myśl prezentowanego wyżej przepisu ustawy emerytalnej, decydujące jest ustalenie, czy wnioskodawca faktycznie wykonywał zatrudnienie na warunkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 1958r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpatrywanej sprawy Sąd Okręgowy uznał za możliwe zakwalifikowanie spornego okresu odbywania przez Z. D. praktycznej nauki zawodu jako okresu składkowego. Z poczynionych w trakcie postępowania ustaleń wynika, że ubezpieczona w trakcie nauki w (...) Szkole Handlowej w W., tak jak inne uczennice klasy zawodowej o profilu sprzedawca sklepowy, była zobowiązana do odbycia praktyk zawodowych w celu uzyskania końcowego zaliczenia egzaminów, a w konsekwencji ukończenia szkoły. Zasadnicza szkoła zawodowa, do której ubezpieczona uczęszczała, nie była szkołą przyzakładową i nie zawierała ogólnych umów ani porozumień, na podstawie których jej uczniowie uczestniczyliby w zajęciach praktycznych. Organizacja praktyk zawodowych w całości spoczywała na uczniach. Z zeznań przesłuchanych w toku postępowania świadków – będących uczennicami (...) Szkoły Handlowej w W. – oraz z załączonych do akt sprawy dokumentów wynika, że ubezpieczona obowiązek odbycia praktyk zawodowych zrealizowała poprzez zatrudnienie w Gminnej Spółdzielni (...) w R., gdzie począwszy od drugiej klasy, tj. od 1 września 1964r., wykonywała pracę jako uczennica na podstawie umowy o praktyczne nauczanie zawodu. Co prawda, nie przedstawiła takiego dokumentu, wskazując, że nie jest w stanie go uzyskać, jednakże ze zgromadzonych w sprawie dowodów można wywieść, że stosunek prawny łączący ubezpieczoną z wyżej wymienionym zakładem pracy charakterem odpowiadał relacjom określonym w art. 3 ust. 1 nieobowiązującej już ustawy z dnia 2 lipca 1958r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy.

Zaznaczyć należy, że przesłuchane przez Sąd inne uczennice tej samej klasy, do której uczęszczała Z. D., otrzymały po zakończeniu praktyk stosowną dokumentację potwierdzającą pracowniczy status odbywanego przyuczenia do zawodu. W szczególności istotne jest to, że świadek K. Ć., koleżanka ubezpieczonej z klasy, która również odbywała dwuletnią praktykę w GS (...) w R., po jej zakończeniu uzyskała świadectwo pracy potwierdzające zatrudnienie w celu przyuczenia do zawodu w okresie od 1 września 1964r. do 30 czerwca 1966r. Sąd miał również na względzie oświadczenie Prezesa GS (...) z 11 lutego 2016r., zgodnie z którym praktyki zawodowe w sklepach należących do Spółdzielni odbywały się w oparciu o umowy bezpośrednio zawierane z uczniami.

W opisanych okolicznościach, w ocenie Sądu, nie ma podstaw, aby przyjąć, że ubezpieczona była traktowana w sposób odmienny niż inne uczennice klasy o tym samym profilu, które odbywały praktyki zawodowe na podstawie umów indywidualnie zawieranych z zakładem pracy. Jeśli tenże zakład pracy zawarł indywidualną umowę z koleżanką ubezpieczonej z tej samej klasy, to nieracjonalne i nielogiczne byłoby przyjęcie założenia, że w przypadku Z. D. podstawą skierowania do odbycia praktycznej nauki zawodu w GS (...) w R. była umowa pomiędzy tym podmiotem a szkołą. Zdaniem Sądu, gdyby taką umowę zawarto, to dotyczyłaby ona większej liczby uczniów, o ile nie całej klasy.

Okoliczności, że ubezpieczona nie dysponuje umową podpisaną z GS (...) czy też świadectwem pracy, a także to, że takich dokumentów nie ma w szkole (co oświadczyła ubezpieczona w toku postępowania po kontaktach ze szkołą) ani w GS (...) w R. (co wynika z pisemnego oświadczenia tego podmiotu), nie przesądzają o tym, że w rzeczywistości takie dokumenty nie zostały sporządzone. Z uwagi na upływ czasu i różne zdarzenia losowe oraz brak świadomości ubezpieczonej co do wagi wydanych jej dokumentów, mogły one zaginąć. Ta okoliczność – o ile utrudnia dowodzenie – nie stanowi jednak o braku możliwości ustalenia, że ubezpieczona odbywała praktyczną naukę zawodu w takich warunkach, które pozwalają na uznanie tego okresu jako składkowego.

Istotne w sprawie było także to w jakich warunkach Z. D. odbywała praktyczną naukę zawodu. Zarówno ona, świadkowie, jak i składająca pisemne oświadczenie U. K. – pracująca w spornym okresie w GS (...) na stanowisku

referenta personalnego, potwierdzili, że za świadczoną pracę było wypłacane wynagrodzenie. Ponadto, jak wynika z zeznań świadków i ubezpieczonej w czasie praktyk uczennice były ubezpieczone, miały książeczki zdrowia i korzystały z opieki medycznej w ramach tego ubezpieczenia. Czas pracy ubezpieczonej w sklepach, do których została skierowana wynosił nawet około 30 – 40 godzin tygodniowo (3-4 dni w tygodniu, do nawet 10 godzin dziennie), a zatem jeśli uwzględni się wliczany do czasu pracy młodocianego, czas nauki, to liczba godzin pracy była nie mniejsza niż określa ustawa z dnia 2 lipca 1958 roku w art. 13. Dodatkowo, w trakcie praktycznej nauki zawodu ubezpieczona była kierowana do różnych sklepów prowadzonych przez GS (...), o czym decydował Prezes tej Spółdzielni i wykonywała wszelkie prace zlecane jej przez osoby kierujące sklepami. Zdaniem Sądu był to zatem stosunek pracownik młodociany – pracodawca, a nie tylko praktyczna nauka odbywana jako jeden z przedmiotów w ramach programu nauki szkolnej. Ponadto, wiek ubezpieczonej w spornym okresie, w świetle cytowanej ustawy, czynił ją osobą młodocianą, z którą umowa o praktyczną naukę zawodu mogła być zawarta.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że okres praktycznej nauki zawodu Z. D. w Gminnej Spółdzielni (...) w R. od 1 września

1964r. do 30 czerwca 1966r. należy zakwalifikować jako okres składkowy w myśl art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy emerytalnej, a w konsekwencji okres ten winien być zostać przez organ rentowy zaliczony do ogólnego stażu pracy, jakim ubezpieczona się legitymuje. Wobec tego, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. odwołanie podlegało uwzględnieniu poprzez zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 15 marca 2016r., w sposób oznaczony w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)